

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Tribunale di Milano (Italien) den 14. november 2019 – Banco di Desio e della Brianza SpA m.fl. mod YX og ZW

(Sag C-910/19)

(2020/C 36/22)

Processprog: italiensk

Den forelæggende ret

Tribunale di Milano

Parter i hovedsagen

Sagsøgere: Banco di Desio e della Brianza SpA, Banca di Credito Cooperativo di Carugate e Inzago sc, Intesa Sanpaolo SpA, Banca Popolare di Sondrio s.c.p.a og Cerved Credit Management SpA

Sagsøgte: YX og ZW

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er, og i givet fald på hvilke betingelser, artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national ordning som den omhandlede, hvorefter fuldbyrdelsesdomstolen ikke må efterprøve det iboende indhold af et endeligt, retsligt fuldbyrdelsesgrundlag, såfremt forbrugeren, efter at være blevet klar over sin status (hvilket tidligere var udelukket ifølge gældende ret), anmoder om en sådan efterprøvelse?
- 2) Er, og i givet fald på hvilke betingelser, artikel 6 og 7 i direktiv 93/13/EØF, sammenholdt med artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder, til hinder for en national ordning som den omhandlede, hvorefter fuldbyrdelsesdomstolen, der skal træffe afgørelse om forbrugers indsigelse mod fuldbyrdelsen, i lyset af den implicitte retskraft vedrørende den ikke urimelige karakter af et kontraktvilkår, afskæres fra at kunne konstatere, at det omhandlede kontraktvilkår er urimeligt, og kan en sådan afskæring også finde anvendelse, såfremt den nævnte domstol i relation til gældende ret på det tidspunkt, hvor grundlaget opnåede retskraft, ikke kunne foretage efterprøvelsen af, hvorvidt kontraktvilkåret var urimeligt, fordi kautionisten ikke havde status som forbruger?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EØF af 5.4.1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (EFT 1993, L 95, s. 29)

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Okresný súd Poprad (Slovakiet) den 22. november 2019 – IM mod STING Reality s.r.o.

(Sag C-853/19)

(2020/C 36/23)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Okresný súd Poprad

Parter i hovedsagen

Sagsøger: IM

Sagsøgt: STING Reality s.r.o.

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/29/EF ⁽¹⁾ af 11. maj 2005 om virksomheders urimelige handelspraksis over for forbrugerne på det indre marked og om ændring af Rådets direktiv 84/450/EØF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/7/EF, 98/27/EF og 2002/65/EF og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2006/2004 (herefter »direktivet om urimelig handelspraksis«) fortolkes således, at faktiske omstændigheder som i den foreliggende sag, hvorefter en fysisk person, der befinder sig i en vanskelig økonomisk situation og under tidspres, og som havde til hensigt at optage et lån for at bevare ejendomsretten til en fast ejendom, der udgør hans eneste bopæl, blev præsenteret af en erhvervsdrivende kreditor for en kontrakt, som medfører, at ejendomsretten til denne fast ejendom varigt berøves ham, selv om denne person kun ønskede en midlertidig overdragelse af ejendomsretten til denne faste ejendom til kreditgiveren som sikkerhedsstillelse for en låneaftale, udgør en urimelig handelspraksis?
- 2) Skal direktiv 93/13/EØF ⁽²⁾ om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (herefter »direktiv 93/13«) fortolkes således, at aftalen om overdragelse af fast ejendom i den foreliggende sag, under de faktiske omstændigheder nævnt i det første spørgsmål, også skal undergives rettens prøvelse på trods af den erhvervsdrivendes anbringender om individuelt aftalte kontraktbetingelser, såfremt den erhvervsdrivende over for retten nægter at fremlægge kontrakter indgået i andre sager for at kunne afgøre, om der er tale om standardkontrakter anvendt af den erhvervsdrivende i andre tilfælde?
- 3) Såfremt direktiv 93/13 finder anvendelse i den foreliggende sag, skal det forhold, at den sagsøgte erhvervsdrivende inden indgåelsen af aftalen havde fået adgang til sagsøgerens personoplysninger uden sagsøgerens samtykke, også anses for en relevant omstændighed omfattet af dette direktivs artikel 4, stk. 1?

⁽¹⁾ EUT 2005 L 149, s. 22.

⁽²⁾ EFT 1993 L 95, s. 29.

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakiet) den 26. november 2019 –
Slovak Telekom a.s. mod Protimonopolný úrad Slovenskej republiky**

(Sag C-857/19)

(2020/C 36/24)

Processprog: slovakisk

Den forelæggende ret

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i hovedsagen

Appellant: Slovak Telekom a.s.

Indstævnt: Protimonopolný úrad Slovenskej republiky

Præjudicielle spørgsmål

Spørgsmål vedrørende fortolkningen af artikel 11, stk. 6, første punktum, i Rådets forordning (EF) nr. 1/2003 af 16. december 2002 om gennemførelse af konkurrencereglerne i traktatens artikel 81 og 82 ⁽¹⁾:

- 1) Betyder formuleringen »mister medlemsstaternes konkurrencemyndigheder deres kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82« ⁽²⁾, at medlemsstaternes myndigheder fratages deres kompetence til at anvende traktatens artikel 81 og 82?